

Klasa I liceum

Maryja – Służebnica Pańska

Cel ogólny

Ukazanie Maryi, jako wzoru posłuszeństwa i służby Bogu.

Kształtowanie postawy zawierzenia Maryi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa Maryję „Służebnicą Pańską”,
- podaje wydarzenia biblijne ukazujące służebną postawę Maryi,
- przytacza dogmaty maryjne,
- wyjaśnia rolę Maryi w historii zbawienia,
- uzasadnia potrzebę służby bliźniemu,
- wnioskuje, że Maryja jest wzorem wiary i posłuszeństwa,
- wskazuje na pośrednictwo Maryi w drodze do Jezusa.

Metody

Niedokończone zdanie, pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu źródłowego.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, encyklika Jana Pawła II *Redemptoris Mater*, tekst przemówienia Benedykta XVI (Częstochowa – Jasna Góra, 26 maja 2006 r.), fragmenty tekstów z czasopisma „Jezus żyje”.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Maryja zajmuje szczególne miejsce w Kościele. Nowy Testament ukazuje Maryję obecną w tajemnicy Chrystusa, jest postrzegana, jako przyczyna naszego zbawienia. Włączenie Maryi w Boży plan zbawienia podkreślają Ojcowie Kościoła i teolodzy. Prawdy dotyczące życia Maryi zawarte w Objawieniu Bożym Kościół wypowiedział na przestrzeni wieków poprzez dogmaty.

Dogmat – obiektywna prawda wiary zawarta w Objawieniu Bożym, którą Nauczycielski Urząd Kościoła (papież lub sobór) przekazuje w powszechnym nauczaniu zwyczajnym lub uroczystym. Dogmaty są niezienne, ukazują prawdę, która przekracza zdolność naszego poznawania.

1. „O Bożym Macierzyństwie Maryi” ogłoszony na II Soborze w Efezie w 431 roku. Głównym tematem soboru, była dyskusja wokół ludzkiej i boskiej natury Jezusa. Debata ta zakończyła się ustaleniem, że Jezus w chwili narodzin był Bogiem, wniosek stąd, że Maria – matka Jezusa jest w rzeczywistości matką samego Boga. Postanowieniem soboru nazywana jest odtąd Bogarodzicą, Matką Bożą lub Matką Boską, Theotokos.

2. „O Maryi zawsze Dziewicy” na Synodzie Laterańskim w Rzymie w 649 r. papież Marcin I ogłosił, że Maryja nie tylko poczęła Syna z Ducha Świętego, ale zachowała nie naruszone dziewictwo do końca życia.

3. „O Niepokalanym Poczęciu Maryi Panny” dopiero w 1854 r., w konsekwencji objawień NMP w Lourdes, papież Pius IX ogłosił, że Maryja w chwili swego poczęcia za szczególną łaską Boga została zachowana od wszelkiego grzechu.

4. „O wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny” w 1950 r. papież Pius XII ogłosił, że Maryja po wypełnieniu swojego ziemskiego życia została z ciałem i duszą wzięta do nieba.

Sobór Watykański II zwrócił uwagę na rolę Maryi, w tajemnicy Chrystusa i Kościoła oraz w historii zbawienia. W dniu 21 XI 1964 roku papież Paweł VI ogłosił Maryję Matką Kościoła, co ma odniesienie do duchowego macierzyństwa Maryi i Jej pośrednictwa w wypraszanu łask. W Kościele katolickim opisując Maryję stosuje się różne określenia: Matka Jezusa, Boża Rodzicielka, Niepokalana, Pośredniczka łask, Służebnica Pańska. Królowa pokoju.

Od pierwszych chwil życia matka jest najważniejszą osobą, bez której bardzo trudne staje się wychowanie i pełny rozwój człowieka. To ona jest „lekarstwem” na wszystkie problemy i oparciem w życiowych tarapatach. Matce Bożej całkowicie oddał swoje życie Karol Wojtyła i jako hasło pontyfikatu wybrał słowa: „Totus Tuus” – „Cały Twój”. Ojciec Święty zachęca i nas, abyśmy uczynili podobnie. Całkowicie oddać się Maryi to nieustannie doświadczać obecności Chrystusa w swoim życiu.

ROZWINIĘCIE

Do głębszej refleksji nad postawą Maryi posłużą uczniom fragmenty z Pisma Świętego i dokumentów Kościoła.

„W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, <błogosławiona jesteś między niewiastami>». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł” (Łk 1,26-38).

– Co oznaczają słowa Maryi: „Oto ja służebnica Pańska...”?

„zgadzając się na słowo Boże, Maryja stała się Matką Jezusa i przyjmując całym sercem Bożą wolę zbawienia, w czym nie przeszkodził Jej żaden grzech, oddała się całkowicie osobie i dziełu swego Syna, by dzięki łasce Bożej, pod zwierzchnictwem Syna i w zjednoczeniu z Nim, służyć tajemnicy Odkupienia” (KKK 494).

„W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami

i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana»" (Łk 1,39-45).

– W jaki sposób Maryja realizowała swoją służbę?

„Wtedy Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana,

i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.

Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia,

gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.

Święte jest Jego imię –

a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia

[zachowuje] dla tych, co się Go boją.

On przejawia moc ramienia swego,

rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.

Głodnych nasycy dobrami, a bogatych z niczym odprawia.

Ujął się za sługą swoim, Izraelem,

pomny na miłosierdzie swoje –

jak przyobiecał naszym ojcom –

na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki»" (Łk 1,46-55).

„Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu" (Łk 2,51).

„Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie»" (J 2,5).

– Co nieustannie towarzyszyło Maryi w Jej misji?

– Komu Maryja była posłuszna?

„Maryja staje pomiędzy swym Synem a ludźmi w sytuacji ich braków, niedostatków i cierpień. *Staje «pomiędzy», czyli pośredniczy, nie jako obca, lecz ze stanowiska Matki*, świadoma, że jako Matka może – lub nawet więcej: «ma prawo» – powiedzieć Synowi o potrzebach ludzi. Jej pośrednictwo ma więc charakter wstawienniczy: Maryja «wstawia się» za ludźmi" (Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, 21).

– Kiedy Maryja pomaga człowiekowi?

„Jak wielką pomocą może być dla was refleksja nad tym, w jaki sposób Maryja uczyła się od Jezusa! Od Jej pierwszego *fiat*, przez długie, zwyczajne, szare lata życia ukrytego, gdy wychowywała Jezusa czy gdy w Kanie Galilejskiej przynaglała Go do pierwszego znaku, czy wreszcie, gdy pod krzyżem wpatrywała się w Jezusa, ucząc się Go chwila po chwili. Najpierw przez wiarę, a potem w swoim łonie przyjęła Ona ciało Jezusa i wydała Go na świat. Dzień po dniu z zachwytem Go adorowała, z odpowiedzialną miłością Mu służyła, w sercu śpiewając *Magnificat*" (Benedykt XVI, Częstochowa – Jasna Góra, 26 maja 2006 r.)

– Jakie wskazówki daje nam Benedykt XVI byśmy szukali Jezusa na wzór Maryi?

Maryja wyraziła zgodę, by zostać Matką Zbawiciela. Zawierzyła Bogu i swoją służbą, okazywała miłość i posłuszeństwo, przyjmując wszystko z ufnością i pokorą serca, ucząc się Bożej wizji świata. Maryja zachęca nas do naśladowania Jezusa i zawierzenia Mu swojego życia.

Uczniowie kończą zdanie:

„Maryja jest wzorem służby i miłości, ponieważ...”.

Odczytanie zapisanych zdań.

Maryja prowadzi nas do Jezusa, który jest Jej Synem, a naszym Bratem i Przyjacielem. Gdy ofiarujemy się Maryi – ofiarujemy się Bogu. Uznajemy w ten sposób, że właśnie Ona przez swój przykład i modlitwę pomaga nam stawać się prawdziwymi uczniami Jej Syna.

ZAKOŃCZENIE

Możemy czcić Maryję, służąc Bogu w drugim człowieku: dostrzegając jego potrzeby i przychodząc mu z pomocą zarówno dobrym słowem, jak i czynem. Ona sama nam w tym pomaga.

– W jakich sytuacjach życiowych możemy uczyć się „służby” i naśladować Maryję?

„Od 16 lat gotuję obiady ludziom starszym, ubogim i chorym. Zaczęło się bardzo prozaicznie. Sąsiadka stołująca się w przykładowej jadalni złamała rękę i nie mogła chodzić po obiad, bo drugą rękę też miała niesprawną. Poprosiła mnie o pomoc w przynoszeniu jej obiadów. Staralam się to robić, ale nie mogłam zdążyć z pracy przed zamknięciem stołówki. Wtedy pomyślałam, że mogłabym dzielić się z nią obiadami, które gotowałam dla siebie i siostry. Wkrótce dowiedziałam się, że sąsiadka dzieli się swoją porcją z ubogą staruszką, której wnuk – alkoholik zabierał całą rentę. Zaczęłam więc gotować nieco więcej. Potem do tych dwóch osób przyłączyła się niewidoma kobieta, której zbyt trudno było chodzić gdzieś na obiady. A potem chętnych przybywało i przybywało. Gotuję już 16 lat. Właściwie to mogę powiedzieć, że nie czuję się gospodynią w tej kuchni. Prawdziwym bowiem gospodarzem jest Pan Bóg. My obie z siostrą czujemy się raczej narzędziami w Jego ręku. To On organizuje pomoc, lokal, zbiera ludzi, którzy pracują lub materialnie utrzymują kuchnię. Joanna Sawicka” („Jezus żyje”, nr 5).

Służenie Bogu i człowiekowi to zadawanie mądrych pytań oraz szukanie mądrych, co nie znaczy wygodnych odpowiedzi.

ZESZYT UCZNIA

Zapis stanowią wnioski z analizy tekstów źródłowych.

PRACA DOMOWA

Ułóż modlitwę, w której podziękujesz Maryi za Jej wstawiennictwo i pomoc.

MODLITWA

„Maryjo, Matko moja, prowadź mnie drogami wiary do samego źródła miłości, do Jezusa, abym zawsze tylko Jemu ufał i wierzył. Amen”.

